

πάτο και εις τὴν μέση τὰ φλουρία. Λοιπὸν ἦλθε ἓνα καράβι, καὶ ὑπῆγε κ' ἔφερε τὸν Καπετάνιο καὶ τοῦ λέει γιὰ ποῦ εἶσαι ; — Εἶμαι γιὰ τὴν Πόλι. Νὰ μὲ πάρης μαζὴ σου κ' ἔχω καὶ δέκα βαρέλια ἀλάτι νὰ τὰ βάλω μέσα. — Μάλιστα, σὲ παίρνω, μὰ θὰ μοῦ δώσης πεντακόσια γρόσσα. Ὑπῆγε, ἐκαταίβαστε τὰ βαρέλια ἔς τὸ περιθαλάσσιο, ἐβάλασιν τα τὰ βαρέλια εἰς τὸ καράβι, καὶ τοῦ λέει ὀγλήγορα νὰ κατέβης. Τωὺν λέγει ὅτι, ἐξέχασα τὸ ἀσπροσκουλὸν μου εἰς τὸ κονάκι μου, μόνο νὰ μὲ καρτερήσετε. (ἐξέχασε τὴν νταμπακιέρα ντου, λέγει, εἰς τὸ προσκέφαλόν του, αὐτὴ ἀπὸ εἶχε τὰ χρυσαφικά). Λοιπὸν ἐπῆρεν ἄνεμος πολὺς καὶ σηκώθηκε τὸ καράβι καὶ ἔφυγε καὶ τὸν ἄφηκε. Λοιπὸν ὑπῆγε τὸ καράβι καὶ ἐπούλησε τὸ ἀλάτι εἰς τὴν Πόλι. Ἐπεψε τὴν κόρην αὐτὴν (ποῦ ἐφοροῦτε ἀντρικά) καὶ ἐπῆρεν ἓνα βαρέλι ἀλάτι ὁ ἀφεντικός της. Τότε λοιπὸν ἡ κοπελιὰ ἐγγιζεν εἰς τὸ ἀλάτι καὶ ἔβαλε τὸ χέρι της καὶ ἤβγαλε μιὰ χαλχλιὰ φλουρί· λοιπὸν λέγει τοῦ ἀφεντικοῦ της, Παρκαλῶ νὰ μοῦ δώσης καὶ μὲν κ' αἶνο ντὸ κρέ, νὰ κάτσω νὰ κάμω μοναχικό μου κρενεῖο. Λοιπὸν ἐπήγαينه ἡ κοπελιὰ καὶ ἔδινε γρόσσα καὶ ἤπῆρεν ὅλο τὸ ἀλάτι, ὅλα τὰ βαρέλια, καὶ ἤπῆεν τα εἰς τὸ καφενεῖον ποῦ κάθουντον μοναχὴ της. Ἐτότες καὶ ὁ γιουμουρουξὴς εἰς ἕξ μῆνας κῦρῆκε καράβι καὶ ἐπῆγε ἔς τὴν πόλι. Ἐξεμπάρκαρε εἰς τὴν Πόλι, ἤκανε βόλιτες ἐκεῖ ὡτὰν φτωχός. Μίαν ἡμέραν λοιπὸν ὑπῆγε εἰς τὸ καφενεῖον ὅπου εἶχεν ἡ κόρη, καὶ καθίζει καὶ ἀνεστέναζε· καὶ τοῦ λέγει ὅτι, Τί ἔχεις καὶ ἀναστενάξεις, φίλε ; Καὶ τοῦ λέγει ὅτι, Νὰ σοῦ πῶ τὰ πάθη μου καὶ νὰ μὲ λυπηθῆς. Τότες τοῦ λέγει τί ἔπαθες ; καὶ τῆς λέγει τοῦτο καὶ τοῦτο ἔπαθα. Λέει, Κ' εἶσαι σὺ ἐκεῖνος ποῦ τὴν πῆρες τὴν κόρη ποῦ τὴν πολιτεία τοῦ μπαμπά της ; λέει, ἐγώ. — Καὶ γιὰτὶ μ' ἄφησες ἔς ἐκεῖνη τὴν ἐρημιὰν νὰ χαθῶ ; — Διατὶ μοῦ ἐπῆρεν ἀητὸς τὴν ταμπακέρα καὶ ἐζύγωνα νὰ τοῦ τὴν πάρω. Τότε λοιπὸν τοῦ λέγει Βαστῆς τὴν νταμπακέρα αὐτὴ ; — τὴνὲ βαστῶ. Ὅταν εἶδε τὴν νταμπακέρα τὸ ἐπίστεψε καὶ αὐτὴ καὶ τοῦ λέει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ κόρη ἐκεῖνη ὅπου πῆρες ἐσὺ. Τότε λοιπὸν ἐγνωρισθήκασι, καὶ ἐκάμασι μαγαζιά, καὶ ἐτρόγαν κ' ἐπίναν, καὶ ἐπεράσαν τὴν ζωὴν των ὕστερα καλὰ, καὶ ἐμαῖς κελήτερα.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἡ ἐκθεσις τῶν μνημείων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἡ ὑπὸ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διοργανηθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ διαδόχου τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου Κων-

σταγνίνου, ηἰεφεξε τὰς πόλεις τῆς εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑθνικῆς Ἐορτῆς τῆς 25 Μαρτίου. Τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς τῆ 1 1/2 μ. μ. τῆς ἡμέρας τῆς τετῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης, τοῦ δικτῶου, τῶν λοιπῶν βασιλοπαίδων, τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ πρῶτων τῶν ἀρχῶν. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλειότατα βασιλεῖ,

Ἐντὸς τοῦ τεμένου, τὸ ὅποιον ἡ εὐλόγηται τῆς παρούσης γενεᾶς διασκεύαται ἐκ τοῦ προχείρου εἰς μνήμην τοῦ ἱερωτάτου τῶν ἀγῶνων, οὐδεὶς πικνηγυρικός δύναται νὰ ἐξομνήσῃ ἐπαξίως τὰ κατορθώματα καὶ τὰς δεκτικὰς τῆς τρισεπιδόξου ἐκείνης ἐπταετηρίδος.

Τὸ ἔργον, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου, δὲν ἀπέσθη ἕσον κὺχόμεθα τέλειον. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη, τὰ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενα κειμήλια, εἰκόνας, παριστάσεις, ἀναγραφὰς, πανοπλίας, σημαῖαι, λαλοῦσιν εὐγλωπτότερον παντὸς λόγου καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην σχολίων, ὅπως συγκινήσωσιν ἐκ βάθρων τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου.

Ἡ δὲ ἀγία αὕτη συγκίνησις θέλει συνταλέσει, βασιλεῦ, θέλει βεβαίως συνταλέσει, εἰς τὴν ἀναζωπύρησιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἐλευθερωτὰς τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, εἰς τὴν κραταίωσιν τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πτετέρων ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν μίμησιν τῶν ἀρετῶν, διῶν καὶ μόνον δύναται νὰ δικιωθῶσι καὶ νὰ πραγματοποιθῶσιν αἱ χριστικὴ ἡμῶν ἐλπίδες περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Ὁ βασιλεὺς δὲ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Ἀπὸ καρδίας σας συγχαίρω διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐχετε δίκαιον· καὶ τῷ ὄντι τὰ ἐκτεθέμενα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐξηγήσεως. Εἶμαι δὲ πεπεισμένος, ὅτι ἐπὶ τῆ θέξ τῶν ἀναμνήσεων τούτων τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ἡ νέα γενεὰ θέλει ἀποθαυμάζει τὰς ἐξόχους ἀρετὰς καὶ τὴν ἀπαράμιλλον φιλοπατρίαν καὶ αὐταπάρνησιν τῶν γιγάντων ἐργατῶν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη αὐτῶν!»

Μετὰ ταῦτα ἀφῆθη ἡ ἐπίσκεψις ἐλευθέρᾳ διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ ἐκθεσις προῦκειτο νὰ μείνῃ ἀνοικτὴ ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας, ἀλλὰ κατὰ πολυπλήθεϊς αἰτήσεις ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παρεστάθη ἐπὶ ἑξ ἑτι ἡμέρας καὶ οὕτως ἐν συνόλῳ διήρκετε δεκατέσσαρας ὅλας ἡμέρας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπισκέφθησαν αὐτὴν κατὰ τὰς τηρηθείσας σημειώσεις 25,599 ἄτομα, ἐξ ὧν 16,300 δωρεὰν καὶ 7,299 ἐπὶ πληρωμῇ. Ἐν τοῖς δωρεὰν ἐπισκεφθεῖσι τὴν ἐκθεσιν πλὴν τοῦ ἐκάστοτε προσερχομένου πλήθους ἐπισκέφθησαν αὐτὴν καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτηρίων τῶν ἀφένων καὶ θηλέων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως,

οί φοιτηταί τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, οἱ μαθηταί τῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων καί τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, οἱ ὑπαξιωματικαί τῶν ἐν Ἀθήναις σωμάτων τοῦ στρατοῦ, οἱ μαθηταί τῆς ἐκκλησιαστικῆς Γυμνασίου σχολῆς, καί ἄλλοι μαθηταί ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ἐπι δ' ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐκθεσιν ὁ ἐν Ἀθήναις ἐλθὼν πρίγκηψ τοῦ Σαξ-Μάινγκεν καί οἱ διελθόντες οὐγγρῶν μηχανικοὶ καί ἀρχιτέκτονες.

Κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ἐκθεθέντος καταλόγου τὰ ἐκτεθέντα ἀντικείμενα ἀνῆρχοντο εἰς 1120. Ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ ἓνα ἀριθμὸν περιλαμβάνοντο πολλὰ ἐνίοτε ἀντικείμενα, ἀσφαλῶς ὑπολογίζων τις δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων ὑπερέβη τὰ 1500. Τὰ ἐκτεθέντα ἀντικείμενα διηρέθησαν εἰς τέσσαρα τμήματα ἦτοι α) ἔργα ζωγραφικῆς καί γλυπτικῆς, β) ὄπλα παντοειδῆ, γ) χειρόγραφα καί ἐντυπα, δ) διάφορα ἀντικείμενα. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον τμήμα περιεῖχε 224 ἀριθμοῦς, τὸ δεύτερον 246, τὸ τρίτον 423 καί τὸ τέταρτον 227.

Οἱ δὲ ἐκθεταί κατὰ τὴν κατάλογον ἀνῆλθον εἰς 296 ἐν συνόλῳ. Ἐκ τούτων 234 ἦσαν ἄτομα, 33 οἰκογένεια ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καί 26 νομικά πρόσωπα, ἔτι δ' ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκθεῖς ὄπλα διαφόρων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καί ἄλλα ἀντικείμενα καί τὰς πολυτίμους ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἀποκειμένας σημαίας. Μεταξὺ τῶν νομικῶν προσώπων διακρίνοντο τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καί τῆς Παιδείας, τὸ νηπιτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον, ὁ Νεώτερος, αἱ Βιβλιοθήκαι τῆς βουλῆς καί καί ἡ Ἐθνικὴ, τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία καί ἡ Ἱστορικὴ καί Ἐθνολογικὴ Ἐταιρία. Ἐπι δὲ διάφοροι τοῦ κράτους δήμαρχοι καί ἐν τοῖς πρώτοις οἱ τοῦ Μετολογίου καί Σπετσῶν καί διάφοροι μοναχοὶ ἐν αἷς ἐξεῖχον ἡ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καί ἡ τῆς ἁγίας Δούρας.

Ἡ λήξις τῆς ἐκθέσεως ἐγένετο ἀνευ τελετῆς. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Κ. Παπαρηγόπουλος εἶπεν εἰς τοὺς παρισταμένους τὰ ἑξῆς.

ο Συγὰδελφοὶ καὶ συνεργάται τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῆς Ἱστορικῆς Ἐταιρίας.

Ἀφικόμενοι εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιτροπείας ἡμῖν ἐντολῆς ῥίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

Ἐξεπληρώθη καθήκον πρὸς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ἀποκαταστάσεως, δὲν εἶχεν ἔτι ἐκπληρωθῆ. Τὸ περὶ τούτου κήρυγμα, γενόμενον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐξήγειρεν ἀθρόαν τὴν ἐθνικὴν συγκοινωνίαν. Ἀρχαί, πόλεις κατ' ἰδίαν πολιτικῶν ἔσπευσαν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διασκευὴν τοῦ ἀφειλεστάτου τούτου καί μεγαλοφρονοστάτου ἀμα τῶν μνημείων. Τριτμόριοι προσκυνηταί προσῆλθον ἐν ἡμέραις πεντεκαίδεκα ὅπως ἀσπασθῶσι τὰ ἐν αὐτῷ ἀποκειμένα ἅγια τρώντι λείψανα. Ἀπκντχγοῦ δὲ τοῦ βασιλείου καί ἀπκντχγοῦ γῆς ὅπου λαλεῖται ἡ Ἐλ-

ληνική γλώσσα καὶ πάλλουσι καρδίαι ἑλληνικαί, ἡ ἐξηκοστὴ τρίτη ἀμφι-
τηρίς τῆς 25 Μαρτίου ἀνέτειλε καὶ ἔδυσσε πανηγυρίζουσα εἶπερ ποτὲ ἐν-
θεουσιωδῶς τὴν μνήμην τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν προσδοκίαν τοῦ μέλλοντος.

Ὅταν κοπάσῃ ὁ σάλος ἐν παρᾷ σινηθῶς πᾶσα ἀπροσδόκητος πρω-
τοβουλία καὶ συνεπάγεται πᾶσα πρώτη ἐκτέλεσις βουλευμάτων δυσχερούς,
θέλει ἀποδοθῆ ὑμῖν, μὴν ἀμφισβόλλετε δικαιοσύνη δρόφονος. Ἄλλ' ἀπὸ
τοῦδε δυνάμεθα νῶ εἰπόμεν ὅτι ὑπ' οὐδενὸς ἡμρισθητήθησαν τὰ σωτήρια
διδάγματα ἕσα ἐπορίθη ἡ παροῦσα γενεὰ ἐκ τοῦ προκειμένου ἔργου περὶ
τῶν ἄθλων καὶ τῶν θυσιῶν δι' ὧν σώζονται καὶ μεγαλύνονται τὰ ἔθνη.

Καὶ νῦν, πρὶν ἀπέλθωμεν τὸ ἕσχατον ἐκ τοῦ φιλτάτου τούτου ἐνδικο-
τήματος, ἐπαναλλάξωμεν αὐθις τὴν εὐχὴν ἣν ὁ ἕπαιτος τῆς πολιτείας
ἄρχων, ἐγκαινίζων αὐτῆ, κύχθη ὑπὲρ τῶν προστατῶν τῆς ἑλληνικῆς
ἐλευθερίας. *Δίωγία αὐτῶν ἡ μνήμη.*

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Μάρτιος, Ἀπρίλιος 1884.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ὁ Σύλλογος συνεκρότησε δύο
τακτικὰς συνεδρίαις.

Τὰ δημοσικὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ ἔπαισαν ἔνεκα τοῦ Πάσχα κατὰ δὲ
τὸν μῆνα Μάρτιον ἐγένοντο τὰ ἑξῆς:

Τοῦ κ. Σ. Σοκόλη ἀντιπισταλλόντος μέλους περὶ Ἀλβανικοῦ συνδέσμου.

Τοῦ κ. Ἀνδρέα Λαγκαράτου ἐπιτίμου μέλους περὶ τῶν προόδων τῆς
Κεφαλληνίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Τοῦ κ. Κ. Γ. Ξένου τακτικοῦ μέλους περὶ τῆς Ἰσπανικῆς φιλολογίας.

Τοῦ κ. Ι. Ἰσιδ. Σκυλίση τακτικοῦ μέλους ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως
τῶν μνημείων τοῦ ἀγῶνος Ἐπεισοδίων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὸ
μυριστόν.

Ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαινία τῆς ἐν Πύργῳ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου συστάσης
σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, ἐν ἣ ἐνεγράφησαν 47 μαθηταί, 29 εἰς τὴν
α'. τάξιν καὶ 18 εἰς τὴν β'.

Ὁ μουσικὸς θίασος ὁ συστάς ἐν τῷ Ὠδείῳ ἐκ παίδων τῆς ἐν Ἀθήναις
σχολῆς τῶν ἀπόρων, ἐπαιάνισε τὸ πρῶτον δημοσίᾳ τὴν νύκτα τῆς μεγά-
λης Παρασκευῆς, παρεκολουθήσας τὸν ἐπιτάφιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀ-
γίων Θεοδώρων.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς ταλουμένης ἐν Μεγαλογγίῳ πρὸς ἀνά-
μνησιν τῆς ἐξόδου, τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ἐνετείλατο εἰς τὰ ἀντεπι-